

νέων μισθουμένων καὶ τρεφομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Εἰς τούτων ἦτο μαθητὴς τῆς στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς, λαμπρὰς τῶντι δούς τῇ πατρίδι ἐλπίδας διὰ τῆς πράξεως, δι' ἧς ἐλχόμενος τὸν ἴδιον πατέρα. Εὐτυχῶς ἀνεκαλύφθη τὸ κακούργημα καὶ ἐλπίς εἶναι ὅτι θὰ τιμωρηθῇ ὡς εἰκὸς μετ' αὐστηρότητος. « Τί συνέχει τὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον; » ἠρώτησε ποτὲ τις τὸν Θεόφραστον. « Εὐεργασία, ἔφη, καὶ τιμὴ καὶ τιμωρία. » Ἀφοῦ εὐεργετηθέντες καὶ τιμηθέντες ἐκαῖνοι δὲν ἐσωφρονήσαν, ὥς σωφρονισθῶσι διὰ τῆς τιμωρίας.

Ἰκούσαμεν ὅτι ὁ εἰς Κέρκυραν ἀποσταλὲς ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν ἀξιωματικῶν, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν λεπτομερῆ ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐκεῖ ὀχυρωμάτων, ἐν ᾗ βεβαίως πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι οὐ μόνον δὲν ἀνέτρεψαν ὡς ἐξετραγωδήθη, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ὀλίγον ἐξημίωσαν τὰ φρούρια, μὴδ' αὐτῆς τῆς Πτυχίας (Βίδου) ἐξαιρουμένης, οἱ ἀναχωρήσαντες Ἄγγλοι. Ἐπιθυμητὸν νὰ δημοσιευθῇ ἡ ἐκθεσις αὕτη.

Τὰ περὶ τῆς Τραπεζῆς τοῦ Κ. Βαλτατζῆ ἀνεβλήθησαν μέχρι τῆς ἐλεύσεως καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐπτανήσου. Ἐν τούτῳ πολλὰ λέγονται καὶ περὶ ἄλλων τοιούτων καταστημάτων φοβούμεθα ὅμως μὴ στομαχιάσωμεν καὶ ἀπολεσθῶμεν, πρὶν ἔτι φάγωμεν ἐκ τῶν πολλῶν καὶ πολυτελῶν τούτων τραπεζῶν.

Ἐκ τῶν ἐν Τριπόλει φυλακῶν ἀπέδρων ὑπόδικοι ὑπὲρ τοῦ ἐκκτὸν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν φρουρῶν.

Γράφουσιν ἐκ Ζακύνθου εἰς τὴν ἐφημερίδα *Ἀδελφὴν* « ὅτι καθ' ὃν χρόνον μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἀγγλῶν στρατιωτῶν οἱ αὐτόθι κρατούμενοι ἐν τῇ φυλακῇ ἐβόλαν κατὰ νοῦν καὶ ἐπειράθησαν νὰ δραπέτευσωσιν, οἱ πολῖται πάντες ἐντρομοὶ ὄντες ἠγνόουν τί νὰ πράξωσι καὶ ἦσαν ἐν πλήρει ἀμηχανίᾳ, ἀπέβλεψαν ἀμέσως εἰς τὸν ἐκεῖ διακείμενον Λ. Βότσαρην, τὸν υἱὸν τοῦ ἥρωος Μάρκου Βότσαρη. Ὁ φιλόπατρις αὗτος πολίτης καὶ φιλότιμος στρατιώτης ἐνέδωκε πρᾶγμα εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ δὲν ἐδίστασεν, ὀργάνισας ἐκ τοῦ προχείρου ἀνάλογον δύναμιν ἐξ ἐντοπίων, ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ματαιώσῃ τὰς περὶ ἀποδράσεως ἐνεργείας τῶν κατὰδίκων, ὧν δύο καὶ ἐτραυματίσθησαν βαρέως, νὰ σώσῃ δὲ ἐξ ἄλλου καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ δεινῶν ἐπακολούθων. Ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια ὁ Κ. Βότσαρης ἦτον εἰς διηνεκὴ καὶ ἀέννητον κίνησιν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐνέπλησε χαρᾶς πάντας τοὺς πολίτας Ζακύνθου, οἵτινες εὐγνωμονοῦντες ἐπὶ τῇ ἀποτελεσματικῇ συνδρομῇ, ἣν τοῖς παρέσχεν ὁ

υἱὸς τοῦ ἀθανάτου ἥρωος, τῷ ἐξέφρασαν ζωηρῶς τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ τὸν ἀπεκάλουν σωτῆρα τῆς πόλεως. »

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΕΡΙΕΡΤΟΝ ΣΦΑΛΜΑ. Λέγεται ὅτι ἡμέραν τινὰ Λοδοβίκος ὁ Θ'. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, παρατηρήσας μετὰ τοῦ πλήθους ἀξιωματικῶν, τὸν ὁποῖον ἐμίσει, ἐνευσεν εἰς Τριστὰν τὸν ἐρημίτην, μέγαν πρόεδρον τῆς αὐλῆς ἐξηγῶν τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποθάνῃ ὁ ἀξιωματικός. Ὁ δὲ Τριστὰν ἐνόησε μὲν τὸ νεῦμα, ἀλλ' ἠπατήθη εἰς τὸν ἄνθρωπον, νομίζων ὅτι ὁ βασιλεὺς τῷ ἔδειξε μοναχόν τινα ὁ ὁποῖος ἴστατο πλησίον τοῦ ἀξιωματικοῦ. Ἐφερε λοιπὸν δι' ἀπάτης τὸν δυστυχῆ κληρικὸν εἰς κρύφιον μέρος, διέταξε νὰ δεθῇ ἐντὸς σάκκου καὶ νὰ ριφθῇ εἰς τὸν Σηκουάνην ποταμὸν.

Ἐν τούτοις ὁ Λοδοβίκος μαθὼν τὴν ἐπαύριον ὅτι ὁ καταδικασθεὶς στρατιωτικὸς ἀνεχώρησεν εἰς Φλαμανδίαν, ἔκαμε πικρὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν Τριστὰν διὰ τὴν ἀμέλειάν του. — « Πῶς ὑπῆγεν εἰς Φλαμανδίαν! ἀνέκραξεν ὁ Τριστὰν ἡ Μεγαλειότης σου ἐλάνθασθη, ὁ καλόγηρος ὁδεύει πρὸς τὸ Ρατόμαγον, διότι τὸν ἐξαπέστειλα χθὲς, ἐντὸς σάκκου. — « Καλόγηρος! εἶπεν ὁ βασιλεὺς, διὰ ποῖον καλόμερον ὀμιλεῖς; — Διὰ τὸν καλόγηρον τὸν ὁποῖον μὲ ὑπέδειξεν ἡ Μεγαλειότης σου, καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο πλησίον τοῦ λοχαγοῦ. « ὦ! Θεέ μου! ἐφώνησεν ὁ Λοδοβίκος, ἔπνιξες τὸν καλλίτερον ἱερέα τοῦ βασιλείου μου, ἐγὼ ἐνόουν νὰ πνίξῃς τὸ παληόσκυλο ἐκεῖνο, τὸν λοχαγόν. »

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ. Ὁ πρὸ μικροῦ ἀποθανὼν περίφημος μουσικοδιδάσκαλος Μαυερβέερ, γερμανὸς Ἑδραῖος, ἐν Βερολίνῳ γεννηθεὶς, καὶ γνωστὸς συγγραφεὺς τοῦ *Ροβέρτου Διαβόλου*, τῶν *Οὐγενότων* καὶ τοῦ *Προφήτου*, κατέλιπε περιουσίαν ὑπερβαίνουσαν τὰ 11 ἑκατομμύρια φράγκων. Κατέλιπε δὲ καὶ ἀνέκδοτον μελόδραμα τὴν *Ἀφρικανὴν* ἢ ἄλλως *Βάσκαν Δεγάμμα*, ἣτις, ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς προτέρας ἐπιτυχίας τῆς μουσικῆς τοῦ Μαυερβέερ, θέλει αὐξήσῃ κατὰ πολὺ τὴν περιουσίαν ταύτην. Ὁ μέγας οὗτος διδάσκαλος, ὅτε ἐνύμφευσεν τὴν πρωτότοκον αὐτοῦ θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ εἰς προῖκα μόνην τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ μελοδράματος *Ροβέρτος ὁ Διαβόλος*. Ἀλλὰ τὸ μελόδραμα ἦγεν ἑκατομμύρια! . . .